

[Kristen Østergaard.]

gennem dette lovforslag med de ændringer, der er foreslået, når det bliver til lov i praksis.

Her ved lovforslagets anden behandling fremstår det med i alt 51 ændringsforslag. 9 af disse ændringsforslag er en følge af, at lovforslaget allerede på nuværende tidspunkt bringes i overensstemmelse med den nye byrdefordelingsordning. Denne fremgangsmåde har flertallet fundet mest praktisk. Jeg havde gerne set, at også socialdemokratiet havde kunnet tilslutte sig dette synspunkt, da regeringspartierne og socialdemokratiet i øvrigt er enige om hovedlinjerne i denne lovgivning.

Andre 9 ændringsforslag er stillet af socialistisk folkeparti, men følgerne af disse ændringsforslag, hvoraf nogle har været berørt af hr. Chr. Thomsen, kan flertallet ikke tiltræde, og jeg skal i øvrigt afstå fra at kommentere disse ændringsforslag her. Jeg må anbefale at stemme imod ændringsforslagene, der er stillet af SF.

Af de resterende 33 ændringsforslag er der et betydeligt antal af redaktionel karakter, men tilbage bliver der et stort antal ændringsforslag, som er sagligt og praktisk begrundet, og hvorved der er taget hensyn til en del af de henvendelser, som udvalget har modtaget. Nogle af ændringsforslagene er endogså af meget omfattende og betydningsfuld karakter, men også dem skal jeg afstå fra at kommentere, ligesom jeg heller ikke vil kommentere de ændringsforslag, som flertallet har tiltrådt. Jeg kan henvise til den ret udførlige betænkning, der er afgivet, og til de fyldige bemærkninger, der ledsager i hvert fald de ændringsforslag, der er af væsentlig betydning.

Jeg anbefaler de ændringsforslag til vedtagelse, der er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget eller af et flertal; de vil i sammenhæng forbedre lovforslaget, således at der bliver et godt lovmæssigt grundlag for løsningen af de meget påtrængende rensningsopgaver, som vi står over for i de kommende år.

Forslaget til lov om ændring af lov om landvæsensretter har været mere overskueligt at arbejde med. Behandlingen i udvalget har resulteret i 2 ændringsforslag, stillet af landbrugsministeren. Det ene af disse ændringsforslag er også udtryk for

imødekommelse af en henvendelse, som udvalget har modtaget.

Også vedrørende disse ændringsforslag skal jeg henvise til de fyldige bemærkninger til dem, som er nedfældet i betænkningen, og med disse ord skal jeg anbefale begge lovforslag med de nævnte ændringer.

Amtøft: Den nugældende vandløbslov, der bortset fra enkelte ændringer stammer fra 1949, holdt i 20 år. Selv om vi nu vedtager en mængde ændringer af loven og i høj grad forbedrer og ajourfører den, må vi gøre os klart, at en ny og gennemgribende revision af loven vil blive nødvendig i løbet af en kortere årrække. Således har arbejdet i udvalgene vedrørende dels de to foreliggende lovforslag, dels forslaget til ny vandforsyningslov fortalt mig, at det inden for en overskuelig fremtid vil blive nødvendigt at betragte det at forsyne befolkningen med drikkevand og det at slippe af med spildevandet i sammenhæng. Vi slipper ikke for at samle bestemmelserne fra vandløbsloven og vandforsyningsloven under samme minister.

Efter min mening er den grundlæggende paragraf i den nugældende vandløbslov § 2 den paragraf, der slår fast, at benyttelsen af de i loven omhandlede naturlige vandløb til afledning af vand har fortrinsret for al anden benyttelse af vandløbene, og at anden brug af vandløbene er betinget af, at der dertil knytter sig så betydelige interesser af økonomisk eller almen karakter, at disse mod erstatning bør imødekommes. Det vil med andre ord sige, at såfremt en vandløbsregulering er nødvendig for at skabe gunstige forhold for afvandingen f. eks. for en landbrugsejendom, og hvis en sådan vandstandssænkning er generende for eventuelle vandforsynings- eller naturfredningsinteresser, kan frednings- eller vandforsyningsinteresserne kun tilgodeses, hvis der ydes erstatning. Det er præciseret i ændringsforslag nr. 20, hvor det fastslås, at merudgifter til en vandløbsregulering på grund af fredning o. lign. betales af det offentlige. Det er nok rimeligt i dag, hvor det uanset fortrinsretten for afvandingen er muligt at klare vandforsyningen og at tilgodesse befolkningens rekreative interesser. Men befolkningens stigende fritid og stærkt voksende vandforbrug kan medføre, at man